

عنوان مقاله:

تعیین ظرفیت لنگر خمشی اتصال های T شکل ساخته شده با بیسکویت چوبی

محل انتشار:

مجله صنایع چوب و کاغذ ایران، دوره 5، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد کهوند - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده عمران، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

پانته آ عمرانی - استادیار گروه صنایع چوب، دانشکده عمران، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

قنبر ابراهیمی - استاد، گروه علوم و صنایع چوب و کاغذ، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی تاثیر گونه چوبی اعضای اتصال (راش و نراد)، تعداد اتصال دهنده (۱ و ۲ عدد)، اندازه بیسکویت (۱۰ و ۲۰) و نوع چسب پلی اورتان (PU)، پلی وینیل استات (VAcP) و اوره فرم آلدهید (UF) بر ظرفیت لنگر خمشی اتصال های ساخته شده با بیسکویت بوده است. نتایج نشان دادند که گونه اعضای اتصال، تعداد اتصال دهنده، اندازه بیسکویت و نوع چسب تاثیر معنی داری بر ظرفیت لنگر خمشی اتصال های ساخته شده با بیسکویت داشته اند. ظرفیت لنگر خمشی اتصال های ساخته شده با گونه راش نسبت به اتصال های ساخته شده با گونه نراد بیشتر بوده است. با افزایش تعداد و اندازه بیسکویت ظرفیت لنگر خمشی اتصال افزایش یافته است. اتصال های ساخته شده با چسب پلی اورتان نسبت به اتصال های ساخته شده با چسب های پلی وینیل استات و اوره فرم آلدهید عملکرد بهتری داشته است. بیشترین ظرفیت لنگر خمشی اتصال مربوط به اتصال های ساخته شده با چسب پلی اورتان، بیسکویت اندازه ۲۰ و تعداد ۲ اتصال دهنده، بوده است. همچنین نتایج نشان داده است که اتصال های ساخته شده با بیسکویت و چسب پلی اورتان مقاومت بیشتری نسبت به اتصال های ساخته شده با پین چوبی داشته اند.

کلمات کلیدی:

ظرفیت لنگر خمشی، اتصال بیسکوییتی، پین، راش، نراد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1455748>

